

Το χάλκινο κράνος του Μιλτιάδη.

Ο στρατηγός των Αθηναίων **Μιλτιάδης**, μετά την μάχη του Μαραθώνα (490 π.Χ.), ήλθε σε αυτόν τον τόπο και αφιέρωσε στον Δία το κράνος του, ένα από τα συγκλονιστικότερα εκθέματα του Μουσείου της Ολυμπίας.

Ο **Θεμιστοκλής**, μετά το θρίαμβο της Σαλαμίνας και την οριστική απώθηση του Περσικού κινδύνου, εισέρχεται στο Στάδιο κατά την Ολυμπιάδα του 476 και ευφηνείται ως άλλος Ολυμπιονίκης.

Το 388 π.Χ. ο σοφιστής **Γοργίας** προτρέπει τους Έλληνες να σταματήσουν τις εμφύλιες διαμάχες. Με το ίδιο πνεύμα συνεχίζουν να σμιλεύουν την ενότητα των Ελλήνων με τους λόγους τους ο **Λυσίας** και ο **Ισοκράτης**. Οι ποιητές **Σιμωνίδης**, **Βακχιδής** και **Πίνδαρος** εμπνέονται από τους αγώνες και συνθέτουν υπέροχους ύμνους για τους νικητές.

Ο βασιλιάς της Μακεδονίας **Φίλιππος Β'** ως εκφραστής της Πανελληνίας ιδέας, αφιερώνει στο Ιερό του Διός κτίσμα με ιδιαίτερη αρχιτεκτονική χάρη, το Φιλιππεϊόν, μετά τη περήφανη νίκη του στη μάχη της Χαϊρώνειας, το 338 π.Χ. Ο Φίλιππος υπήρξε ένας από τους πολλούς βασιλείς που στέφθηκαν Ολυμπιονίκες. Και ο μεγάλος στρατηλάτης **Αλέξανδρος** **συνδέθηκε** με την Ολυμπία, μάλιστα την αποκαλούσε **‘πνευματική πρωτεύουσα της Ελλάδος’**.

Το αναστηλωμένο Φιλιππεϊόν

Μερμέρινος ανδριάντας του αυτοκράτορα Αδριανού (138 - 177 μ.Χ.)

χιλιάδων επισκεπτών από όλες τις περιοχές της ρωμαϊκής επικράτειας που κατακλύζουν το Ιερό.

Χάλκινο, χυτό αγαλμάτιο σφίγγας, στήριγμα σκεύους

Οι Έλληνες μαθαίνουν από τους ανατολικούς λαούς νέες τεχνικές, όπως αυτήν της μεταλλοτεχνίας και υιοθετούν άγνωστες ως τότε ζωϊκές και φυτικές μορφές, όπως το λιοντάρι, τη σφίγγα, τον γρύπα, τα άνθη λωτού, τα ανθέμια, τη φτερωτή θεά των ζώων κ.α.

Χάλκινο περίμητο σφυρήλατο έλασμα. Αναπαρίστανται θηλυκός γρύπας που θηλάζει.

Η ελληνική τέχνη κατά τον 7ο αι. π.Χ. δέχεται την έντονη επίδραση της Ανατολής, ως αποτέλεσμα των εμπορικών και της ανόδου του εμπορίου και της ναυτιλίας.

Χάλκινη σφυρήλατη λεοντοκεφαλή, πιθανότατα ανατολικής προέλευσης.

Βεβαίως, οι Έλληνες δεν μιμούνται απλώς, αλλά μετουσιώνουν τα ξένα στοιχεία και τα υποτάσσουν στις δικές τους εκφραστικές και καλλιτεχνικές ανάγκες. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τα πολυπληθή και επιβλητικά από κάθε άποψη χάλκινα αφιερώματα των αρχαϊκών και πρώιμων κλασικών χρόνων που εκτίθενται στο Μουσείο της Ολυμπίας,

Το Διεθνές Συμβούλιο Μουσείων (ICOM), στην προσπάθειά του να αναδείξει τον ρόλο των μουσείων στη σύγχρονη κοινωνία, καθιέρωσε από το 1977 τη 18η Μαΐου ως Διεθνή Ημέρα Μουσείων. Το μήνυμά αυτής της επετείου είναι να γίνουν τα μουσεία φορείς πολιτισμικών ανταλλαγών "με σκοπό την ανάπτυξη της μόρφωσης, την αμοιβαία κατανόηση και τη συνεργασία μεταξύ των λαών". Το ειδικό θέμα του φετινού εορτασμού έχει το τίτλο: **‘Μουσεία για την αρμονική συνύπαρξη’**. Το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού οργανώνει ποικίλες εκδηλώσεις και υποδέχεται το κοινό με **ελεύθερη είσοδο** σε Μουσεία και Συλλογές σε όλη την επικράτεια.

Υπουργείο Πολιτισμού & Τουρισμού
Ζ' Εφορεία Προϊστορικών & Κλασικών Αρχαιοτήτων,
ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, Τ.Κ. 27065 Τηλ. & φαξ 2624022529

ΚΕΙΜΕΝΑ — ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Γ. Χατζή—Σπηλιοπούλου, Αρχαιολόγος, Προϊσταμένη της Ζ' ΕΠΚΑ
Κων/νος Β. Αντωνόπουλος, Αρχαιολόγος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ
Κων/νος Β. Αντωνόπουλος

ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ
INTERNATIONAL MUSEUM DAY

2010

Μουσεία για την αρμονική συνύπαρξη

‘Ολυμπία. Η ευτυχής συνάντηση λαών και πολιτισμών’

Η Ολυμπία, ήδη από την 3η χιλιετία π.Χ., πολύ πριν εξελιχθεί σε πανελλήνιο θρησκευτικό κέντρο, αποτελούσε έναν σημαντικό τόπο κατοίκησης

Αμφορέας της ΠΕΠΗ περιόδου. Στο σώμα φέρει χαρακτή και επιγραφή διακόσμηση

Οι ανασκαφές κοντά στο τύμβο του Πέλοπα, εντός της Άλτεως, αποκάλυψαν πολλά αγγεία με εγχάρακτα σχέδια και με σχήματα ξένα για τον ελλαδικό χώρο, τα οποία, σύμφωνα με τις έρευνες των τελευταίων χρόνων, μαρτυρούν σχέσεις με τον λεγόμενο Πολιτισμό CETINA των δαλματικών ακτών.

Το γεγονός αυτό μαρτυρεί ότι η Ολυμπία λειτουργούσε για τους φορείς αυτού του πολιτισμού ως σταθμός στο εμπορικό δίκτυό τους που εξαπλωνόταν σε όλη την Αδριατική και το Ιόνιο πέλαγος, ακόμη και μέχρι τη Μάλτα, τη Σικελία και τη Ν. Ιταλία.

Οι δύο κεντρικοί βασικοί μύθοι που συνυφαίνονται με την ιστορία της Ολυμπίας, φανερώνουν τη σύνδεσή της με την Ανατολή και τη Δύση.

Ο μύθος του Αλφειού που φθάνει στις Συρακούσες ακολουθώντας τη νύμφη Αρέθουσα απηχεί τις στενές σχέσεις της Ολυμπίας με τη Μεγάλη Ελλάδα και τις αποικίες της Δύσης, ενώ ο μύθος του Πέλοπα, άρχοντα από τη Φρυγία, που έρχεται στην Ολυμπία και νυμφεύεται τη θυγατέρα του βασιλιά της Πίσας Οινόμαου, τον δεσμό της με την Ανατολή.

Χάλκινο αγαλμάτιο Διός

Χάλκινο αγαλμάτιο δρομέα σε στάση εκκίνησης. Στο σώμα φέρει χαρακτή επιγραφή ΤΟΔΙΦΟΣ ΙΜΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ INTERNATIONAL MUSEUM DAY 2010

Το Ιερό του Διός της Ολυμπίας ακμάζει στην αυγή των ιστορικών χρόνων με την αναδιοργάνωση από τον Ίφιτο το 776 π.Χ. των αθλητικών αγώνων προς τιμή του Διός. Το διαλάμπαν πνεύμα των Αγώνων μαζί με το θεσμό της Ιερής εκχειρίδας που ο σοφός βασιλιάς των Ηλείων είχε την πρόνοια να θεσμοθετήσει για την απρόσκοπτη τέλεσή τους, αποτέλεσαν τα κυρίαρχα συνεκτικά στοιχεία των ανθρώπων, πρώτα των Ελλήνων και έπειτα και των άλλων λαών της αρχαιότητας και οδήγησαν το Ιερό σε πρωτοφανή άνθηση, καθιερώνοντάς το ως οικουμενικό πολιτιστικό αθλητικό και θρησκευτικό κέντρο.

Οι Θησαυροί, ναόσχημα οικοδομήματα χτισμένα κατά τους αρχαϊκούς χρόνους σε τεχνητό άνδρητο στους νότιους πρόποδες του Κρονίου λόφου, αποτελούν αφιερώματα πόλεων της κυρίως και της Μεγάλης Ελλάδας (Μέγαρα, Σικυών, Γέλα, Σελινούς, Σύβαρις,) και φανερώνουν την τεράστια απήχηση του Ιερού του Διός. Επιβεβαιώνεται ότι η Ολυμπία, περισσότερο από κάθε άλλο Ιερό της

αρχαιότητας, λειτούργησε ως τόπος συνάντησης και αρμονικής συνύπαρξης ανθρώπων και λαών.

Αν και οι μύθοι θέλουν οι πρώτοι αγώνες στην Ολυμπία να γίνονται μεταξύ θεών, σπουδαίοι αθλητές από κάθε γωνιά του ελληνικού κόσμου αγωνίσθηκαν τον καλό αγώνα με μοναδικό έπαθλο τον κότινο, ένα στεφάνι από κλαδί αγριελιάς. Η φήμη που απέκτησαν κατέταξε πολλούς από αυτούς ανάμεσα στους ημίθεους.

Αθλητές όπως ο Θεογένης ο Θάσιος, ο Μίλων ο Κροτωνιάτης, ο Όρσιππος από τα Μέγαρα, ο Εύθυμος ο Λοκρός, ο Λύγδαμης ο Συρακόσιος, ο Καλλίας ο Αθηναίος, ο Πολυδάμας ο Σκοτουσαίος ο Διαγόρας ο Ρόδιος, από την Ολυμπία διάβηκαν ως νικητές το κατώφλι αιωνιότητας.

Η Ολυμπία διαδραματίζει σπουδαίο ρόλο στην ανάπτυξη της Πανελληνίας Ιδέας.

Προσωπικότητες που άλλαξαν την πορεία της ανθρωπότητας με το έργο και τη δράση τους, όπως ο Θαλής, ο Αναξίμανδρος, ο Αριστοτέλης, ο Σωκράτης, ο Αλκιβιάδης, σφράγισαν με την παρουσία τους την Ιστορία του Ιερού. Ο Ηρόδοτος διάβαζε αποσπάσματα του έργου

Η Νίκη του Μενδαίου Παιωνίου

του στον οπισθόδομο του ναού του Διός.

Η Άλτις γίνεται τόπος ανάθεσης αφιερωμάτων που αναπαριστούν ηγεμόνες, αθλητές, θεούς και ήρωες, καμωμένα από τους κορυφαίους καλλιτέχνες όλων των εποχών, όπως

ο Μύρωνας, ο Πολύκλειτος, ο Φειδίας, ο Παιώνιος, ο Λεωχάρης, ο Λύσιππος και ο άφταστος Πραξιτέλης.

Λίθινος, ενεπίγραφος, αναθηματικός αλτήρας του Σπαρτιάτη Ακματίδα

Τους αθλητές ακολουθούν πλήθος θεατών, ντόπιων και ξένων που καταφθάνουν στην Ολυμπία από τις εσχαιές του ελληνικού κόσμου.

Αφήνουν στην άκρη τις έριδες και τις συγκρούσεις, και επιτρέπουν στην ανταγωνιστική φύση του ανθρώπου να εκτονωθεί μέσα από τα

αθλήματα, με την ευγενή άμιλλα, και να χαρούν το λαμπρότερο θέαμα της αρχαιότητας.

Ερμής, έργο τέχνης Πραξιτέλους

